

Motion till riksdagen 2011/12:So265

av Eva Sonidsson och Christina Karlsson (S)

Boendesituationen för äldre

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om äldres boendesituation.

Motivering

Många oroar sig idag för hur deras boendesituation kommer att se ut när de blir äldre. De frågar sig: Kommer jag att kunna välja var, hur och när jag skall flytta? Eller skall jag bo kvar hemma så länge jag kan och vill? Många äldre planerar att flytta i god tid så att "man hinner bo in sig", men långt ifrån alla gör det. Det är dags att investera i de äldres boende.

Det behövs många alternativ för att jag som person skall kunna välja hur jag vill bo när jag blir äldre. Ett alternativ är seniorboenden, ofta knutna till en minimiålder av 55 år och oftast nyproducerade med en högre hyra. Det finns många med bostadsrätt eller villa som skulle kunna lämna dessa för att bo i ett anpassat boende. Idag hindras denna rörlighet av den ökade reavinstskatten och räntan på uppskovsbeloppet som regeringen infört. Äldre "låses" ofta fast i stora villor och lägenheter som är anpassade för fler än en eller två personer.

Därför är det viktigt att det finns attraktiva lägenheter i hyresrätt, kooperativ hyresrätt samt bostadsrätt. Det behövs en ordentlig analys om hur man kan sätta igång flyttkedjorna för äldre.

Det är viktigt att alla äldre kan känna att de har ett tryggt boende där de kan bo hemma så länge de kan och vill. Även om kommunerna gör bostadsanpassning, ofta till stora kostnader, blir det ändå inte alltid så tillgängligt som man kan önska. Man kan behöva se över riktade insatser såsom stöd till fastighetsägare som vill göra om en del av sina bostäder i sitt befintliga bestånd. På så sätt kan en person bo kvar i "sitt" område där hon eller han känner sig trygg, även om personen i fråga måste flytta. Förutom att öka tillgängligheten kan detta även leda till ett mer blandat boende. Att installera en hiss

Fel! Okänt namn på

är ofta en dyr investering men ett effektivt sätt att öka tillgängligheten. Den som har hiss i sitt boende får en bättre tillgänglighet och kan på så vis bli mindre beroende av hemtjänst för att handla och ta sig till mötesplatser och lokaler för service och kommunikation.

De som bor i särskilt boende är oftast i behov av mycket omvårdnad och personalbemanningen är anpassad därefter, men alla behöver inte denna form av boende.

En annan form av boende, ett trygghetsboende, som inte enbart är fysiskt anpassat utan även innehåller utrymme för social gemenskap för de boende samtidigt som det kan fungera som mötesplats för boende i området är ett behov som behöver tillgodoses. För att öka incitament och möjligheten för kommunerna att utveckla denna form av boende kan det vara motiverat med någon form av stimulansåtgärder, vilket alltså bör ses över.

Stockholm den 22 september 2011

Eva Sonidsson (S)

Christina Karlsson (S)